

RETTE PÅ FREDERIKSBERG DOM

afsagt den 10. maj 2022

Sag BS-49219/2020-FRB

AIG Europe Limited A/S
(advokat Nicolai Mailund Clan)

mod

Ankestyrelsen
(advokat Jonas Hemming Espersen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Mads Bjerre Østergaard.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 10. december 2020.

Sagen vedrører prøvelse af Ankestyrelsens afgørelse af 28. september 2020. Ved afgørelsen fandt Ankestyrelsen, at skadelidte **Person A** ikke skulle tilbagebetale den allerede udbetalte méngodtgørelse og den allerede udbetalte erstatning for tab af erhvervsevne.

AIG Europe Limited A/S har fremsat følgende påstand:

Vedrørende varigt mén

Ankestyrelsen tilpligtes at anerkende, at betingelserne for tilbagesøgning af den til **Person A** for meget udbetalte godtgørelse for varigt mén svarende til 12 procent er opfyldt.

Vedrørende tab af erhvervsevne

Principalt

Ankestyrelsen tilpligtes at anerkende, at betingelserne for tilbagesøgning af den til **Person A** i perioden fra 13. december 2013 til 1. september 2019 for meget udbetalte erhvervsevnetabserstatning er opfyldt.

Subsidiært

Ankestyrelsen tilpligtes at anerkende, at betingelserne for tilbagesøgning af den til **Person A** for meget udbetalte erhvervsevnetabserstatning i en kortere – efter rettens skøn fastsat – periode er opfyldt.

Mest subsidiært

Hjemvisning

Ankestyrelsen har fremsat påstand om frifindelse og subsidiært hjemvisning.

F1 er som mandatar for **Person A** indtrådt som biintervenient.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Af Ankestyrelsens afgørelse af 28. september 2020 fremgår bl.a. følgende:

"...

Afgørelse

Du har klaget over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om afslag på anerkendelse af en ulykke som en arbejdsskade.

AIG Europe, dansk filial af AIG Europe S.A., Luxembourg har klaget over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om, at der ikke er grundlag for tilbagebetaling af modtaget godtgørelse modtaget for varigt mén samt erstatning for tab af erhvervsevne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgjorde sagen den 23. december 2019.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Din hovedpine, nakkesmerter samt kognitive gener er ikke arbejdsskader.
- Der er ikke grundlag for tilbagebetaling af modtaget godtgørelse for varigt mén
- Der er ikke grundlag for tilbagebetaling af modtaget erstatning for tab af erhvervsevne

Det betyder, at vi stadfæster Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

På de næste sider kan du læse mere om afgørelsen.

Begrundelsen for afgørelsen om ikke at anerkende

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer sagen ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Vi lægger vægt på samme oplysninger og bruger samme regler til at afgøre sagen.

Vi henviser derfor til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

Vi bemærker, at der den 1. januar 2020 er trådt en ny lovbekendtgørelse om arbejdsskadesikring i kraft. Den nye lovbekendtgørelse erstatter den lovbekendtgørelse, som var gældende, da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf afgørelse i din sag. Vi bruger den gældende bekendtgørelse under behandlingen af din sag. Der er ikke sket ændringer i de regler, som din sag er afgjort efter. Den nye bekendtgørelse hedder Lovbekendtgørelse nr. 376 af 31. marts 2020 om arbejdsskadesikring.

Begrundelsen for afgørelsen om spørgsmålet om tilbagebetaling af godtgørelse for varigt mén

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at der ikke er grundlag for, at der skal ske tilbagebetaling af modtaget godtgørelse for varigt mén.

Hvad er afgørende for resultatet

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved afgørelse af 13. december 2013 fastsat det varige mén til 12 procent, og du har herefter modtaget godtgørelsen.

Vi bemærker, at det er et krav for tilbagebetaling, at du var i ond tro, da du modtog godtgørelsen.

Vi vurderer, at du ikke var i ond tro. Vi lægger i den forbindelse vægt på, at du hverken har undladt at give oplysninger ligesom, vi vurderer, at du mod bedre vidende heller ikke har afgivet urigtige oplysninger.

Vi lægger i vores vurdering vægt på, at du selv har forbundet dine nuværende gener sammen med faldulykken den 9. februar 2012. Vi vurderer imidlertid, på samme måde som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at der ikke er dokumenteret en sådan årsagssammenhæng mellem ulykken og dine nuværende gener.

Dette ændrer dog ikke på, at du ved anmeldelsen af ulykken og dine gener ikke var i ond tro.

Der skal derfor ikke ske tilbagebetaling af den modtagne godtgørelse for varigt mén.

Om reglerne

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte

- 1) mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter denne lov, og den manglende oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ville have truffet, hvis oplysningen havde foreligget
- 2) mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger, og den urigtige oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ville have truffet, hvis den korrekte oplysning havde foreligget, eller
- 3) i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

Begrundelsen for afgørelsen om spørgsmålet om tilbagebetaling af erstatning for tab af erhvervsevne

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at der ikke er grundlag for, at der skal ske tilbagebetaling af modtaget erstatning for tab af erhvervsevne.

Hvad er afgørende for resultatet

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved afgørelse af 29. marts 2016 fastsat dit endelige tab af erhvervsevne til 85 procent og tilkendelsestidspunktet til den 7. januar 2014.

Vi bemærker, at det er et krav for tilbagebetaling, at du var i ond tro, da du modtog erstatningen.

Vi vurderer, at du ikke var i ond tro. Vi lægger i den forbindelse vægt på, at du hverken har undladt at give oplysninger ligesom, vi vurderer, at du mod bedre vidende heller ikke har afgivet urigtige oplysninger.

Vi lægger i vores vurdering vægt på, at du selv har forbundet dine nuværende gener sammen med faldulykken den 9. februar 2012. Vi vurderer imidlertid, på samme måde som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at der ikke er dokumenteret en sådan årsagssammenhæng mellem ulykken og dine nuværende gener. Dette ændrer dog ikke på, at du ved anmeldelsen af ulykken og dine gener ikke var i ond tro.

Der skal derfor ikke ske tilbagebetaling af den modtagne erstatning for tab af erhvervsevne.

Om reglerne

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte

1) mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter denne lov, og den manglende oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ville have truffet, hvis oplysningen havde foreligget

2) mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger, og den urigtige oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ville have truffet, hvis den korrekte oplysning havde foreligget, eller

3) i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Du kan læse mere om, hvordan Ankestyrelsen behandler sager på møde på www.ast.dk.

Bemærkninger til klagen

F1 har i deres klage over afslag på anerkendelse oplyst, at vidnet så dig

sidde på jorden efter at være faldet på arbejdspladsen den 9. februar 2012. Det faktum, at du ikke straks rejste dig efter faldet antyder, at du var fortunlet efter faldet. Din bemærkning til kollegaen om, at du ikke var kommet særligt til skade kan ikke tillægges betydning, idet du var fortunlet og skadens konsekvenser ikke kunne vurderes umiddelbart efter faldet. At din arbejdsgiver vælger at fyre dig efter at have været ansat i 22 år på grund af ordrenedgang, mener F1 støtter påstanden om, at din arbejdssevne var væsentligt nedsat efter ulykken. Du rykkede desuden gentagne gange efter en anmeldelse af ulykken over for arbejdsgiver, hvilket er beklageligt, at arbejdsgiver ikke kan huske. Du har desuden under hele forløbet stået til rådighed med sandfærdige oplysninger og har medvirket til belysning af sagen, og du har modtaget den tilkendte erstatning i god tro, og der skal derfor ikke ske tilbagebetaling.

AIG Europe Limited har i deres klage over afgørelsen om, at der ikke skal ske tilbagebetaling af méngodtgørelsen eller erstatningen for tab af erhvervsevne oplyst, at du har afgivet urigtige oplysninger om hændelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har lagt denne til grund i deres afgørelse. Du har således både givet oplysninger om, at du var udsat for en faldulykke på dit arbejde og givet oplysninger om gener, der ikke er dokumenterede i tidsmæssig forbindelse med den oplyste hændelse, hvilket fremgår af det lægelige notat af 20. februar 2012. Forsikringsselskabet har desuden løbende anket sagens afgørelser og dermed forsøgt at stoppe den uretmæssige udbetaling, hvilket Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har reageret meget langsomt på. Det skal derfor ikke komme forsikringsselskabet til skade, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring reagerer så sent. I Ankestyrelsens principafgørelse 106-11 blev der netop lagt vægt på, at forsikringsselskabet ikke havde kontraanket afgørelserne, hvilket måtte falde negativt ud for forsikringsselskabet. Du bør derfor tilbagebetale den uretmæssige og tidligere udbetalte méngodtgørelse samt erstatning for tab af erhvervsevne.

Vi bemærker, at oplysningerne er indgået i behandlingen af sagen.

Vi bemærker dernæst, at vi vurderer, at der ikke er sandsynliggjort en årsagssammenhæng mellem ulykken den 9. februar 2012 og dine nuværende gener. Vi lægger i den forbindelse vægt på, at du først opsøger læge på grund af hovedpine den 20. februar 2012, og at der herefter går ca. 1 år før, du opsøger læge igen, hvor du ønsker en videre undersøgelse af din nakke. Vi henviser desuden til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse for denne del af afgørelsen.

Vi bemærker vedrørende spørgsmålet om tilbagebetaling, at vi vurderer, at du ikke var i ond tro, da du modtog henholdsvis godtgørelsen for varigt mén samt erstatningen for tab af erhvervsevne. At du ikke var i ond tro

ved modtagelsen er således det tungestvejende moment i vurderingen, og det er således ikke afgørende, at forsikringsselskabet havde kontraanket afgørelsen. Kontraanken skete i øvrigt meget senere end det var tilfældet i principafgørelsen 106-11, hvorfor denne ikke er sammenlignelig med nærværende sag.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen ud fra:

- Oplysninger, vi har fået fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.
- Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 23. december 2019.
- Klagen til Ankestyrelsen.
- Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings genvurdering af 1. april 2020.

Ankestyrelsen har ikke modtaget yderligere oplysninger efter genvurderingen.
..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af **Person A** , **Vidne A** , **Vidne B** og **Vidne C**

Person A har forklaret, at han i 1990 blev ansat hos Virksomhed A, og med få afbrydelser var han ansat i virksomheden frem til han blev afskediget i 2012. Hans arbejdede som montør og monterede staldinventar som montør. Der var tale om staldinventar.

Den 9. februar 2012, hvor arbejdsulykken fandt sted, mødte han ved 7-tiden og skulle ud til kunde med inventar. Der manglede noget inventar. Hans kollega **Vidne B** tog trucken og kørte til pladsen for at afhente. Han gik selv hent afhentningsstedet. Han kom gående på pladsen. Det lå sne på jorden. Der lå tilsyneladende køreplade under sneen, som ikke var synlige. Han gled, hvorved han faldt bagover og slog baghoved og nakke ned i jorden, og slog benet på nogle paller. Kl. var ca. 7.30. Han var desorienteret. Det næste han husker var, at **Vidne B** stod ved siden af og sagde, han skulle passe på. Det gjorde ondt, men da der var tale om slag, gik han ud fra, at det gik væk af sig selv. **Vidne B** var kørselsleder og kørte ikke længere som montør. Han fortsatte med at arbejde den pågældende dag. Han kørte ud til kunden, og han havde smerter, og det var "trælst". Han tog hjem før arbejdstids ophør. Om fredagen havde han fri. Om mandagen havde han fortsat smerter i nakke og hoved. Mandag eller tirsdag mødte han fabrikschefen **Vidne A** , og han fortalte **Vidne A** , at han ikke havde det godt, og at

episoden skulle anmeldes som en arbejdsskade, og det sagde **Vidne A**, at han ville sørge for. Senere på ugen fik han udskrevet noget stærkere smertestillende medicin, selv om han ikke var meget for at tage medicin. Han afspadserede efterfølgende en del i stedet for at melde sig syg, fordi han havde fået en fyreseddel, og han ville gerne genansættes. Det ville ikke se godt ud med for meget sygdom. Han havde mange års ansættelse og havde en lang opsigelse, så derfor var han blevet opsagt for en sikkerheds skyld. Dette var helet sædvanligt. Han havde dog ikke prøvet at blive opsagt på den måde før. Han sygemeldte sig ikke, fordi han gerne ville genansættes. Han blev opsagt den 6. februar 2012. Han er før kommet til skade på arbejdet, hvor han er kommet sig igen, og han regnede også med, at han ville komme sig efter denne skade.

Ca. 1 måned efter arbejdsulykken skulle han ud til en kunde. Han skulle guide kunden og hans folk i forhold til at montere. Han punkterede på vejen ud til kunden, og han forsøgte at skifte hjul, men det kunne han ikke. Han kørte hen til kunden, hvilket kunne lade sig gøre, fordi der var dobbelthjul bag på lastbilen, og kundens medhjælper skiftede hjulet. Da han kom hjem, sagde han til **Vidne B**, at han havde et problem, og at han ikke havde været i stand til at skifte hjulet. **Vidne B** var af den opfattelse, at den tid, der var medgået til skiftning af hjul skulle fratrækkes kundens regning. **Vidne B** vidste, at han havde det trælst og havde smerter. **Vidne B** vidste, at det skyldtes faldet den 9. februar 2012. 4-5 uger efter ulykken bemærkede han, at han ikke rigtig blev sendt ud til kunderne længere, og han blev sat til at lave noget andet forefaldende arbejdet bl.a. opsætning af skinner mv. Det tumlede han med de sidste par måneder. Han fratrådte i juni 2012 og kom på dagpenge. Han skulle søge 2 jobs om ugen for at bevare dagpengeretten, hvilket var svært, fordi han var ordblind. I efteråret 2012 var han til samtale hos F1. F1 ville undersøge, om ulykken var blevet anmeldt som arbejdsskade, og det var den ikke. Det var først efter dette tidspunkt, han blev sygemeldt. Den udbetalte erstatning har han brugt i den "daglige drift". Han fik en løbende ydelse samt en kapitaliseret engangsbeløb. Han købte et sommerhus og foretog nogle istandsættelser. I 2019 stoppede den løbende udbetaling, hvilket var mærkeligt. Pludselig blev skaderne ikke anerkendt som arbejdsskade. Det skyldtes, at **Vidne A** efterfølgende havde givet oplysninger, der var urigtige. Pludselig ville forsikringsselskabet have pengene tilbage. Han var helt rundt på gulvet.

Han ved ikke, hvem der udfyldte arbejdsskadeanmeldelsen. Han har ikke udfyldt den sammen med **Vidne A**. Ugen efter ulykken fortalte han **Vidne A** om arbejdsulykken, og han gik ud fra, at **Vidne A** ville foretage anmeldelsen.

Han fortalte, at **Vidne B** var den første mand, der kom til stede i forbindelse med faldet. Han ved ikke, om **Vidne B** så selve faldet.

Vedrørende specifikation af tid og løn fra den 1. november 2011 til den 31. marts 2012 har han har forklaret vedrørende den 9. februar 2012, at han gennemførte arbejdsdagen. Han har udfyldt håndskrevne sedler, som medarbejderne får løn efter. De er ikke fremlagt, men han har dem derhjemme. Nogle af det dage, hvor der var registreret fuldtidsarbejde kunne han ikke vare tage hjem, fordi han kørte med andre, som var afhængige af ham.

Han gik til egen læge den 20. februar 2012. Han kan forestille sig, at han fortalte om faldet på arbejdet. Hans læge var ikke altid lige god til at skrive alt det ned, som de havde talt om. Han er ikke klar over, at egen læge kan anmelde arbejdsulykker. Han har tidligere været udsat for arbejdsskader. Han husker ikke om, og hvordan de i givet fald blev anmeldt.

Det er højst sandsynligt, at han efterfølgende i næsten et år ikke var til læge et år. Han fejlede ikke noget ud over smerterne, som han fik smertestillende for. Han tror, at det smertestillende han fik, var på recept, fordi håndkøbsmedicin ikke var tilstrækkeligt. Han husker ikke, om han fik fornyet recepterne.

Han var ikke ærgerlige over at blive afskediget, fordi han havde lang opsigelse og gik ud fra, at opsigelsen ville blive annulleret. Det var helt sædvanligt. Fra 1993-94 til 2012 havde han ikke været afskediget.

Det er korrekt, at han havde rygproblemer i 2007. Det kan godt have medført sygedage, men det gik over, og det var hans opfattelse, at det skulle arbejdes væk. Han var i stand til at arbejde.

Han mødte **Vidne A** i begyndelsen af ugen efter arbejdsulykken. Han sagde til **Vidne A**, at episoden skulle anmeldes som arbejdsskade, fordi han kunne mærke, at han havde brug for smertestillende.

Vidne A har forklaret, at han er ansat som fabrikschef hos Virksomhed A, som producerer staldinventar. Han var produktionschef i 2012. **Person A** havde været ansat i mange år. Han kørte som montør og monterede staldinventar både i ind- og udland. De havde ikke daglig omgang. **Person A** direkte chef var **Person B**. **Vidne B** var **Person A** ligestillede kollega. Der var omkring 100-120 ansatte på dette tidspunkt. **Vidne C** var chauffør, og var kollega til **Person A**, men ansat i kørselsafdelingen under en anden chef.

Efter sommerferien i 2012 hørte han om arbejdsulykken ved, at **Person A** spurgte om, hvorfor hændelsen ikke var indberettet som en arbejdsskade. **Vidnet** bekendt havde han ikke hørt om en arbejdsulykke tidligere, hvorfor han ikke havde indberettet noget.

Anmeldelsen blev således indgivet på baggrund af en henvendelse fra Person A. Den blev først anmeldt i november 2012 på baggrund af en redegørelse vedrørende et hændelsesforløb, som Person A havde udarbejdet. Det var efter opsigelsen.

Person A og 5 andre medarbejdere blev opsagt på grund af vigende ordretilgang. Han tog personlig kontakt til Person A, der underskrev for modtagelsen af opsigelsen. Person A tog det roligt, fordi det ikke var unormalt, at der skete opsigelser, der senere blev annulleret. Han ved ikke, om Person A tidligere havde været afskediget. Det var sædvanligt at opsiges, og derefter at genansætte, når ordretilgangen igen voksede. Han hørte intet om, at Person A klagede over smerter, og han var ikke sygemeldt efterfølgende.

Det er helt normalt at afspadsere, når man er blevet opsagt for at få forbrugt optjent tid. Man kunne også vælge at få overtid udbetalt.

Han ved ikke, hvorfor der i spørgeskemaet underskrevet den 26. september 2013, spørgsmål 13, er svaret ja til, at der efter arbejdsskaden blev taget skånehensyn. Han husker intet om, at det var tilfældet, og hvis det var, ville han være blevet orienteret herom fra Person A's chef. Han undrer sig også over, at der intet er anført om, hvilke hensyn der skulle være taget. Det er en HK ansat, der har underskrevet skemaet.

Det var først efter anmeldelsen, han spurgte Vidne B, om han havde set eller hørt noget om en arbejdsulykke, og det havde han ikke.

Ved anmeldelse af arbejdsskader var proceduren generelt sådan, at skadelidte tog kontakt til ham. Han bad om en beskrivelse af hændelsen, og han udfyldte en blanket og forelagde den for den skadelidte, hvorefter anmeldelsen blev fremsendt.

Fra februar til juni 2012 så han Person A på ugentlig basis og i den sidste del af på perioden noget mere.

Hvis man kører som montør, er montøren inde på arbejdspladsen 1-3 gange om ugen. Det kan variere.

Vidne B har forklaret, at han har arbejdet hos virksomheden Virksomhed A i godt 34 år, og han stoppede i 2022 på grund af uoverensstemmelser med ledelsen. I dag er han græs og park mand. Uoverensstemmelsen bestod i, at han blev sat til at udføre arbejde, som han ikke ønskede at udføre.

I 2012 arbejdede han sammen med Person A. Han stod for en del af arbejdsfordelingen, men havde ikke andre ledelsesmæssige opgaver. **Person C** og

Vidne A var i 2012 deres chefer. Han tror, der var omkring 100 ansatte i 2012. Han arbejdede ikke sammen med Person A. Det var forskelligt, om der var flere om arbejdsopgaverne. Det afhang af opgaven.

Han kan i dag huske, at han så, at Person A faldt ned på sin bagdel. Han husker ikke, hvornår det skete. Person A skulle hente noget materiel i form af gitre. Der var sne, og der lå glasfiberplader under sneen omkring pallerne. Han husker ikke, om Person A stod på pladerne, da han faldt. Person A faldt på bagdelen. Han ved ikke, om Person A slog hovedet. Han ved ikke, om Person A's ben endte under gitteret eller pallen.

Han husker ikke, hvad han talte med Person A om efter faldet. Han kan ikke huske, om Person A tog hjem efter faldet. Han husker ikke, om han talte med Person A om anmeldelse af arbejdsulykke. Efter ulykken var Person A en del fraværende. Han vidste ikke, om det var sygdom eller afspadsering, der begrundede fraværet. Person A var ikke typen, der beklagede sig, og han husker ikke, om Person A fremkom med klager. Han erindrer ikke, om der blev taget skånehensyn overfor Person A. Der var perioder, hvor ansatte blev opsagt og senere genansat på grund af vigende ordrer.

Person A var ikke typen, der råbte op om sit helbred. Det holdt han for sig selv. Han husker ikke noget om et hjulskift. Person A og vidnet ses ikke privat. De bor i nærheden af hinanden.

Vidne C har forklaret, at han var ansat hos Virksomhed A i 2012. Han gik på efterløn i 2020. Han arbejdede der i 30-40 år. Han arbejdede på fabrikken og blev senere montør. I 2012 kørte han lastbil. Hvis der var glat, bekæmpede de glatføre. Når det var glat glatførebekæmpede de om morgenen først ved administrationen, så ved kantinen, og herefter resten af ejendommen, herunder læssepladsen. Han er ikke sikker på, at der blev bekæmpet glatføre på "marken", som det blev kaldt, der hvor de færdigproducerede varer stod på paller. Han er selv faldet nogle gange, og på læssepladsen kunne der være meget glat. Det var bl.a. der, hvor han selv var faldet. I 2012 var læssepladsen belagt med Dengang udlagde man glasfiberplader, som pallerne med inventar skulle stå på, og de kunne blive meget glatte. Han husker ikke noget om, at Person A nævnte noget om gener efter en arbejdsulykke. De talte sammen en gang imellem. Det skete hvert år, at medarbejdere blev opsagt på grund af manglende ordrer, og så senere blev genansat. Han har selv blevet opsagt 3 gange. Han har ikke hørt noget om, at Person A skulle have haft fysiske gener før 2012.

Han ved ikke, om der var glatførebekæmpet den 9. februar 2012. Han ved ikke, om der denne dato var udlagt glasfiberplader. Han tror ikke, at der lå jernkørepalder.

Parternes synspunkter

AIG Europe Limited A/S har i sit påstandsdokument af 9. marts 2022 anført:

" ...

Som anført ovenfor under tvisten drejer denne sag sig om, hvorvidt betingelserne for tilbagebetaling af dels uberettiget modtaget godtgørelse for varigt mén, og dels uberettiget modtaget erstatning for erhvervsevnetab i perioden fra den 13. december 2013 til 1. september 2019 er opfyldt.

Til støtte for de over for Ankestyrelsen nedlagte påstande gøres det herefter gældende,

- at skadelidte vidste eller burde vide, at han ikke var berettiget til godtgørelse for varigt mén samt erstatning for tab af erhvervsevne, og
- at allerede fordi Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen vurderer, at der *ikke* er tale om en arbejdsskade, og at skadelidte *ikke* har godtgjort, at hans gener er en følge af hændelsen den 9. februar 2012, må skadelidtes forklaring/udlægning af forløbet (arbejdsulykken) bygge på urigtige oplysninger og/eller modificerede sandheder fra skadelidte.

AIG Europe Limited A/S skal i den forbindelse henvise til og gøre gældende,

- at skadelidte ved første lægekontakt den 20. februar 2012 alene oplyste, at han var faldet, men ikke 1) at hændelsen fandt sted på arbejdet, og 2) at hændelsen var så voldsom, at det medførte de gener, som skadelidte i efterløbet påstod, at han døjede med – navnlig i lyset af, at egen læge ikke fandt grundlag for yderligere udredning,
- at det først er den 15. januar 2013, og altså efter hændelsen blev anmeldt som en arbejdsskade, at det i lægeligt regi bliver noteret, at skadelidte var udsat for en faldulykke på arbejdet i februar 2012,
- at vidnet **Vidne B** ikke så skadelidte falde og direkte har oplyst, at skadelidte efterfølgende ikke klagede over gener, og
 - at den lægelige dokumentation i sagen udelukkende er beskri- vende erklæringer, hvor skadelidte selv beretter om hændelsen og de subjektive gener, han oplevede.

Det gøres videre gældende,

at skadelidte bevidst – og dermed i ond tro – har undladt at afgive oplysninger samt har afgivet urigtige oplysninger til sin arbejdsgiver hos Virksomhed A, **Vidne A**, i forbindelse med anmeldelsen af skaden med henblik på at få anmeldt og dækket en hændelse, som en-ten ikke er sket eller er sket på en anden måde end anført af skadelidte.

Ikke mindst i lyset af, at skadelidte efter hændelsen *ikke* henvendte sig i lægeligt regi, og at han formåede at arbejde videre på fuld tid uden sygedage og uden at oplyse sin arbejdsgiver og/eller sine øvrige kolleger om generne.

Når det skal vurderes, hvorvidt skadelidte har afgivet urigtige oplysninger, lægges der i overensstemmelse med Ankestyrelsens egen praksis vægt på, om oplysningerne er afgivet i tidsnær sammenhæng med den anmeldte hændelse, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 35-20 af 2. december 2020, jf. principafgørelse 23-19.

Af denne principafgørelsen 35-20 fremgår det blandt andet:

”Urigtige oplysninger afgivet mod bedre vidende. Vi lægger vægt på oplysningerne afgivet i tidsnær sammenhæng med den anmeldte hændelse. Det skyldes, at der er en formodning for, at de tidsnære oplysninger indeholder den mest korrekte beskrivelse.

I egen læges journal fremgår det den 5. november 2007, at skaden i form af rygener skete ved et løft i forbindelse med, at du byggede om hjemme. I kiropraktørjournalen fremgår det den 6. november 2007, at skaden skete for tre dage siden, hvilket var en lørdag.

Næste oplysning om rygener er den 14. november 2008 i egen læges journal; omkring et år efter hændelsen. Det er anført, at du for mange år siden havde kørt motocross, hvor du havde haft flere styrt.

Du havde herefter flere henvendelser til egen læge, men der er ingen oplysninger om, at dine rygener skyldes en skade sket på arbejdet. Af egen læges journal fremgår det den 7. maj 2009, at dine langvarige lettere til moderate rygener gav smerter og hovedpine og måske havde en underliggende årsag. Smerterne blev forstærket af mange tanker og spekulationer om familien. Den 21. maj 2010 er det anført, at du for tre år siden i forbindelse med en løfteskade hjemme fik smerter med udstråling til benene, men at du ellers ikke havde haft sådanne udstrålende smerter.

Først den 31. maj 2010 ringede du til egen læge og oplyste, at rygproblemerne begyndte i 2007, hvor du løftede et kloakdæksel. Egen læge har i journalnotatet

af samme dag anført, at der ikke er tidligere optegnelser herom. *Den 27. oktober 2010 blev hændelsen anmeldt som en arbejdsskade.*

Vi lægger også vægt på, at din tidligere arbejdsgiver den 9. april 2014 har oplyst, at de først er blevet bekendt med hændelsen i 2010, og at de ikke har en tro- og loveerklæring eller anden dokumentation for, at der er sket en hændelse den 5. november 2007. Du var dog sygemeldt den 6. og den 7. november 2007, men der er ingen oplysninger om årsagen hertil.

Vi er opmærksomme på, at du den 8. april 2014 har fastholdt, at skaden skete på arbejdet kl. 10.00, og at du efterfølgende fik en akut tid ved egen læge kl. 16.00. Du har oplyst, at det er en fejl, at en lægevikar i journalen den 5. november 2007 har anført, at skaden skete hjemme. Egen læge har i journalen den 4. april 2014 anført, at du har ringet og fortalt, at der er fejl i journalen henholdsvis den 5. november 2007 og den 21. maj 2010. Du havde desuden kørt motocross, da du var 8-13 år. Du havde haft nogle styrt, men disse havde ikke givet gener efterfølgende.

Du har desuden oplyst, at en kollega var til stede, da skaden skete, og at du efterfølgende blev hentet af din kæreste på arbejdet. Du informerede også en kontorassistent på arbejdspladsen om hændelsen en uge efter.

Din tidligere kollega har den 27. december 2017 bekræftet, at du den 5. november 2007 fik lænderyggener efter løft af et brønddæksel, og at din kæreste efterfølgende hentede dig og kørte dig til egen læge.

Disse oplysninger ændrer ikke på vores vurdering. Det skyldes, at vi lægger mest vægt på oplysningerne afgivet i tidsnær sammenhæng med hændelsen, der tydeligt beskriver andre (private) forhold som årsag til dine gener. Din arbejdsgiver kan desuden ikke bekræfte, at de blev orienteret om hændelsen før i 2010. Din kollegas erklæring er først fremsat omkring 10 år efter hændelsen, og vi lægger derfor ikke afgørende vægt på denne." (AIG Europe Limited A/S' fremhævelser)

Efter den første lægekontakt den 20. februar 2012, henvendte skadelidte sig *først* ved egen læge igen den 2. januar 2013, dvs. omkring 1 år efter hændelsen angiveligt havde fundet sted. Men det blev fortsat ikke angivet, at hans gener skyldtes en skade sket på arbejdet. Nøjagtigt som tilfældet også var i ovenfor nævnte principmeddelelse.

Det er først den 15. januar 2013, og dermed også *efter* hændelsen blev anmeldt som en arbejdsskade, og *efter* skadelidte blev opsagt og havde fratrådt sit arbejde ved virksomhed A, at det i lægeligt regi blev noteret, at skadelidte havde været udsat for en faldulykke i *arbejdstiden*.

Dertil hører, at der først blev oprettet en sygedagpengesag på skadelidte 10 måneder efter, hændelsen angiveligt havde fundet sted.

Endvidere bemærkes det, at ingen af skadelidtes tidligere kolleger eller arbejdsgiver havde hørt om, at skadelidte skulle døje med gener efter hændelsens angivelige indtræden. Skadelidtes tidligere arbejdsgiver blev først bekendt med hændelsen i november 2012 i forbindelse med, at hændelsen efter skadelidtes opfordring skulle anmeldes som en arbejdsskade. Igen er der tale om et sagsforløb nøjagtigt som gengivet i ovenstående principmeddelelse.

Det ændrer ikke herpå, at skadelidtes arbejdsgiver, **Vidne A**, i anmeldelsen af arbejdsulykken (bilag 1) – som er indsendt omkring 10 måneder efter hændelsen angiveligt fandt sted – har oplyst, at skadelidte falder og slår baghovedet og nakken, så han følgelig får hovedpine og søger læge.

Vidne A har hertil supplerende oplyst, at han udfyldte anmeldelsen *alene* på baggrund af skadelidtes udlægning af sagen. Endvidere har både **Vidne A** og skadelidtes tidligere kollega **Vidne B** supplerende oplyst, at ^{Vidne B} *ikke* overværede, at hændelsen indtrådte, som dette blev oplyst af skadelidte i forbindelse med indgivelsen af arbejdsskadeanmeldelsen.

Det ændrer heller ikke herpå, at skadelidte i besvarelsen af spørgeskema (bilag 2) har oplyst, at det er hans *oplevelse*, at hændelsen den 9. februar 2012 har udløst hans mén og erhvervsevnetab, allerede fordi sagens forhold tilsiger, at skadelidtes forklaring/udlægning af forløbet må bygge på urigtige oplysninger og/eller modificerede sandheder fra skadelidte selv, jf. ovenstående.

AIG Europe Limited A/S er af tidligere arbejdsgiver **Vidne A** blevet oplyst om, at skadelidte også havde anmeldt to øvrige hændelser som arbejdsskader i henholdsvis 2008 og 2010. **Vidne A** har oplyst, at der aldrig var nogen, der overværede, at hændelserne indtrådte, og arbejdsgiver var ikke bekendt med, at hændelserne var indtrådt, før skadelidte *efteranmeldte* hændelserne som arbejdsskader – som i øvrigt begge blev afvist.

Derudover skal AIG Europe Limited A/S bemærke, at lønsedlerne (bilag 14 og bilag 16) sammenholdt med stemplingerne (bilag 44) dokumenterer, at skadelidte passede sit arbejde i perioden *efter* hændelsen angiveligt fandt sted. Og dette endda med perioder med overarbejde. Skadelidte kunne dermed fortsætte sit normale arbejde, og der er således ikke dokumentation for, at skadelidte skulle have slået sig.

Igen må der være tale om urigtige oplysninger og/eller modificerede sandheder fra skadelidte, da han henvendte sig til sin arbejdsgiver med henblik på at an-

melde hændelsen som en arbejdsulykke. Det er uden betydning, om lønsedlerne dækker over den periode, for hvilken AIG Europe Limited A/S har betalt godtgørelse og erstatning.

AIG Europe Limited A/S gør dermed supplerende gældende,

- at der i overensstemmelse med Ankestyrelsens egen praksis, jf. principafgørelsen 35-20, jf. principafgørelse 23-19, skal lægges vægt på oplysningerne afgivet i tidsnær sammenhæng med den anmeldte hændelse, hvilket også stemmer med almindelig bevisbedømmelse og bevisvægtning,
- at skadelidte ikke over tid har fået en berettiget forventning om, at han ikke skulle betale de uberettiget modtagne ydelser tilbage, og
- at skadelidte vidste eller burde have vidst, at afgørelsen om anerkendelse var baseret på urigtige oplysninger fra skadelidte selv om, at skaden var sket på arbejdet, som førte til anmeldelsen af skaden som en arbejdsskade i november 2012.

Det mest sandsynlige forløb er derfor, at skadelidte er blevet opsagt (den 6. februar 2012) og herefter "opfinder en historie" om, at han er faldet i arbejdstiden. Formentlig fordi skadelidte er utilfreds med at være blevet opsagt.

Såfremt retten finder, at skadelidte var i god tro, gøres det subsidiært gældende,

- at sagens omstændigheder må føre til, at der uanset skadelidtes gode tro under alle omstændigheder kan kræves tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning,
- at AIG Europe Limited A/S ikke har haft mulighed for på egen hånd at stoppe udbetalingen til skadelidte eller i øvrigt at fremskynde processen i forbindelse med Ankestyrelsens revision af tidligere afgørelser, selvom AIG Europe Limited A/S løbende har påklaget afgørelserne og rykket for, at der blev truffet afgørelser,
- at AIG Europe Limited A/S ikke har udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med udbetalingerne til skadelidte,
- at arbejdsskademyndighederne gentagne gange i sagsbehandlingsprocessen har udøvet sagsbehandlingsfejl, som har medført, at sagsbehandlingstiden er forlænget yderligere,
- at dette hverken bør eller skal komme AIG Europe Limited A/S til last, og

at det ikke bør komme AIG Europe Limited A/S til last, at Arbejds-
markedets Erhvervssikring med senere medhold fra Ankestyrelsen
først berigtiger udfaldet af afgørelsen nu, jf. Ankestyrelsens princi-
pafgørelse 106-11 modsætningsvist.

På baggrund heraf gøres det samlet gældende,

at Ankestyrelsen tilpligtes at anerkende, at betingelserne for tilbage-
søgning af den til skadelidte i perioden fra den 13. december 2013
til 1. september 2019 for meget udbetalte erstatning for tab af er-
hvervsevne samt godtgørelse for varigt mén er opfyldt.

...”

Ankestyrelsen har i sit påstandsdokument af 15. marts 2022 anført:

”...

4.1 Til støtte for frifindelsespåstanden

Ankestyrelsen gør overordnet gældende, at der ikke er grundlag for at tilside-
sætte Ankestyrelsens afgørelse af 28. september 2020 (bilag 42), hvorved Anke-
styrelsen vurderede, at der ikke var grundlag for tilbagebetaling af for meget
udbetalt godtgørelse og erstatning.

AIG Europe Limited A/S har bevisbyrden for, at der er grundlag for at tilside-
sætte Ankestyrelsens afgørelse, og således bevisbyrden for, at skadelidte har
undladt at give oplysninger eller givet urigtige oplysninger ”mod bedre vi-
dende”, og at der som følge heraf ville være blevet truffet en anden afgørelse,
end hvis oplysningerne havde foreligget, jf. arbejdsskadesikringslovens § 40 a,
stk. 1, nr. 1-2, eller at skadelidte har modtaget ydelserne mod bedre vidende, jf.
§ 40 a, stk. 1, nr. 3.

Ved vurderingen af om skadelidte har handlet mod bedre vidende, skal indgå,
at den ydelse, der udbetales, tjener til forsørgelse. Det er særligt byrdefuldt for
en skadelidt, hvis vedkommende ikke kan forudsætte at være berettiget til så-
dan godtgørelse og erstatning, når den udbetales i henhold til en afgørelse
truffet af arbejdsskademyndighederne. Indrettelseshensyn taler således også
imod tilbagebetaling, og der må generelt stilles høje krav til beviset for, at ska-
delidte har handlet mod bedre vidende.

AIG Europe Limited A/S har ikke løftet denne bevisbyrde.

4.1.1 Betingelserne for tilbagebetaling er ikke opfyldt

Der er ikke grundlag for tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning og godtgørelse, idet betingelserne i arbejdsskadesikringslovens § 40 a, stk. 1, nr. 1-3, ikke er opfyldt.

Betingelserne for tilbagebetaling er ikke opfyldt, idet skadelidte ikke var i ond tro, da han modtog godtgørelsen for varigt mén og erhvervsevnetabserstatningen.

Skadelidte var ikke i ond tro, idet han hverken har undladt at give oplysninger eller har afgivet urigtige oplysninger eller i øvrigt mod bedre vidende modtaget ydelser efter loven.

Af sagens oplysninger fremgår, at skadelidte selv er af den opfattelse, at det er hændelsen den 9. februar 2012, som har udløst hans mén og tab af erhvervsevne. Af skadelidtes anmeldelse (bilag 1) fremgår bl.a.:

"[...] Skadeslidte falder og slår baghovede og nakken. Skadeslidte får efterfølgende hovedpine og søger læge."

Af skadelidtes besvarelse af spørgeskema af 7. februar 2013 (bilag 2) fremgår:

"Når jeg blev sygemeldt skyldes det faldulykken en 09-02. Det er min oplevelse, at det er denne ulykke, der holder mig fra arbejdsmarkedet. Jeg døjer dog også med rygsmærter. Muligvis spiller faldulykken også ind her. Muligvis er det følgerne efter tidligere arbejdsulykke (01-sagen). Muligvis en kombination."

Skadelidtes lønsedler for perioden 6. februar til 8. juli 2012 (bilag 16) viser, at han har fået fuld løn, men siger ikke noget om, hvilke gener han har haft i perioden.

At skadelidtes daværende kollega **Vidne B** ikke overværede faldet den 9. februar 2012, men alene fandt skadelidte siddende på jorden (bilag 4), underbygger ikke forsikringsselskabets synspunkt om, at skadelidte mod bedre vidende har fortiet eller givet urigtige oplysninger til arbejdsskademyndighederne.

Den omstændighed, at skadelidte ikke har været i et egentligt udredningsforløb for posttraumatisk hjernerystelse, underbygger heller ikke, at skadelidte har været i ond tro.

Det af AIG Europe Limited A/S anførte om, at skadelidte arbejdede videre efter faldet den 9. februar 2012, er i øvrigt i overensstemmelse med oplysningerne af-

givet af skadelidte selv, jf. besvarelsen af spørgsmål 5 i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings spørgeskema af 24. januar 2013 (bilag 2, side 4).

Det forhold, at der først blev oprettet en sygedagpengesag på skadelidte flere måneder efter faldet, godtgør heller ikke, at skadelidte har afgivet urigtige oplysninger. Det er ikke usædvanligt, at en skadelidt forsøger at fastholde sin tilknytning til arbejdsmarkedet og ser tiden an i forhold til sine gener.

Skadelidte i nærværende sag har i besvarelsen af spørgsmål 14 i spørgeskemaet af 24. januar 2013 (bilag 2, side 5) også angivet, at: "*[...] Jeg håbede hele tiden, at mine gener ville forsvinde af sig selv, men sidst på året kom jeg til den erkendelse, at jeg ikke var til rådighed for arbejdsmarkedet med de følger efter faldet, som jeg døjede med, og den 06-12-2012 blev jeg sygemeldt.*"

At skadelidte ikke kan huske den præcise dato for, hvornår han modtog opsigelsen fra sin daværende arbejdsplads (bilag 43), og at han blev opsagt forud for den anmeldte arbejdsskade, medfører ikke, at han er i ond tro, ligesom det ikke er udtryk for, at han mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger. Ankestyrelsen bemærker i denne sammenhæng, at det fremgår af de lægelige oplysninger i sagen, at skadelidte lider af udtalte hukommelsesproblemer, jf. bl.a. speciallægeerklæring af 8. april 2013 af overlæge Peter Duel (bilag 8, side 4) og journal fra egen læge (bilag 6, side 1-2).

AIG Europe Limited A/S har endeligt henvist til Ankestyrelsens principafgørelse 35-20 af 2. december 2020 og anført, at denne sag minder om sagen, der blev afgjort ved principafgørelsen, og at denne sag derfor skal afgøres på samme måde.

Ankestyrelsen er ikke enig heri.

Ankestyrelsen er dog enig i, at oplysninger afgivet i tidsnær sammenhæng med den anmeldte hændelse formodes at indeholde den mest korrekte beskrivelse af det passerede - i det omfang disse ikke harmonerer med en senere beskrivelse.

I den konkrete sag, som er baggrunden for principafgørelsen 35-20, fremgår det af de tidsnære oplysninger, at skaden skete, da vedkommende byggede om hjemme, og ved en tidsnær henvendelse til en kiropraktor fremgår, at skaden skete en lørdag. Derudover går der mere end et år, førend vedkommende henvender sig til lægen, hvor det fremgår, at han for mange år siden havde kørt motocross, hvor han havde haft flere styrt. Først ca. 18 måneder efter hændelsen beskrives ved egen læge en sammenhæng med arbejdet. I de efterfølgende notater ved egen læge er der beskrevet varierende årsager til vedkommendes rygmerter. Der var derfor anført en række andre private begivenheder, som kunne være årsag til vedkommendes ryggener.

Der er således tale om helt andre faktiske omstændigheder end i denne sag. Eksempelvis har skadelidte ikke på noget tidspunkt angivet andre årsager end hændelsen. Det forhold, at skadelidte ikke ved første henvendelse til egen læge efter faldet præciserer, at han er faldet på arbejdet, godtgør ikke, at han har afgivet urigtige oplysninger.

At Ankestyrelsen efterfølgende har vurderet, at der ikke var tale om en arbejds-skade, idet skadelidte ikke havde godtgjort, at generne var en følge af hændelsen den 9. februar 2012, er selvsagt heller ikke et udtryk for, at skadelidte har forsynet arbejdsskademyndighederne med urigtige oplysninger.

En sådan fortolkning af arbejdsskadesikringslovens § 40 a ville medføre, at skadelidte altid vil være i ond tro, og derved risikere at blive mødt af et tilbagebetalingskrav fra det udbetalende forsikringsselskab i de tilfælde, hvor nye oplysninger medfører, at arbejdsskademyndighederne efterfølgende træffer en anden afgørelse. En sådan retsstilling ville udhule det beskyttelseshensyn, som lovgiver med § 40 a har taget til den skadelidte, som i god tro modtager en erstatning, som sidenhen måtte vise sig at være uberettiget.

Det er på baggrund af sagens oplysninger således ikke godtgjort, at skadelidte har været i ond tro, hvorfor Ankestyrelsen med rette har vurderet, at betingelserne for tilbagebetaling af godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne ikke er opfyldt.

4.1.2 AIG Europe Limited A/S' subsidiære synspunkter

AIG Europe Limited A/S' subsidiære synspunkter om, at der skal ske tilbagebetaling på grund af sagens omstændigheder, uagtet at skadelidte har været i god tro, kan ikke føre til en tilsidesættelse af Ankestyrelsens afgørelse.

AIG Europe Limited A/S har anført, at forsikringsselskabet – også selv om skadelidte måtte være i god tro – er berettiget til tilbagebetaling af ydelserne, eftersom de løbende revisionsafgørelser i sagen sammenholdt med det forhold, at arbejdsskademyndighederne først berigtiger udfaldet af afgørelsen nu, ikke bør komme forsikringsselskabet til last.

Arbejdsskademyndighedernes sagsbehandlingstid er uden betydning for vurderingen af, om der er grundlag for, at skadelidte skal tilbagebetale for meget udbetalt erstatning og godtgørelse. Arbejdsskademyndighedernes sagsbehandlingstid indgår ikke som et moment ved vurderingen af, om der skal ske tilbagebetaling, jf. arbejdsskadesikringslovens § 40 a.

Hertil kommer, at det vil være i strid med bestemmelsens ordlyd og formål, hvis en skadelidt, der har modtaget ydelser i god tro, alligevel - på grund af

myndighedernes sagsbehandlingstid - blev pålagt tilbagebetaling. Der er heller ikke grundlag for at slutte modsætningsvist på Ankestyrelsens principafgørelse 106-11, som anført af AIG Europe Limited A/S.

Ankestyrelsen skal derfor frifindes.

4.2 Til støtte for hjemvisningspåstanden

Såfremt retten ikke finder grundlag for at frifinde Ankestyrelsen, men samtidig heller ikke finder grundlag for at give AIG Europe Limited A/S medhold, bør sagen hjemvises til Ankestyrelsen.

..."

F1 har på vegne **Person A** som biintervenient i det væsentlige henholdt sig til det, Ankestyrelsen har gjort gældende.

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det følger af arbejdsskadeforsikringslovens § 40 a, stk. 1, nr. 1-3, at Arbejdsmarkedets Erhvervsforsikring træffer afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter denne lov, og den manglende oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervsforsikring ville have truffet, hvis oplysningen havde foreligget,
- 2) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger og den urigtige oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsmarkedets Erhvervsforsikring ville have truffet, hvis den korrekte oplysning havde foreligget, eller
- 3) når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

Der er ikke holdepunkter for at antage, at **Person A** ikke var udsat for den faldulykke, som han hele tiden har hævdet, at han var den 9. februar 2012.

AIG Europe har bevisbyrden for, at der er grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse om, at der ikke skal ske tilbagebetaling.

Efter en gennemgang af sagen finder retten det ikke godtgjort, at **Person A** i forbindelse med sagsbehandlingen undlod at afgive oplysninger eller afgav urigtige oplysninger i ond tro, og som ville have medført, at Arbejdsmar-

kedets Erhvervsforsikring ville have truffet en anden afgørelse, eller at han i øvrigt mod bedre vidende har modtaget ydelser efter loven.

Retten tiltræder derfor Ankestyrelsens afgørelse, hvorefter **Person A** ikke skal tilbagebetale udbetalt erstatning og godtgørelse.

Arbejdsskademyndighedernes lange sagsbehandlingstid kan ikke føre til en ændret vurdering af sagen, idet det ikke er et moment, der indgår i vurderingen efter arbejdsskadeforsikringslovens § 40 a, hvorfor dette moment er skadelidte uvedkommende.

Herefter tages Ankestyrelsens frifindelsespåstand til følge.

AIG Europe Limited A/S skal som den tabende part betale sagsomkostninger til Ankestyrelsen.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 130.000 kr. Ankestyrelsen er ikke momsregistreret

THI KENDES FOR RET:

Ankestyrelsen frifindes.

AIG Europe Limited A/S skal til Ankestyrelsen betale sagsomkostninger med 130.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 10-05-2022 kl. 12:45

Modtagere: Sagsøgte Ankestyrelsen, Mandatar Biintervenient Fagligt
Fælles Forbund som mandatar for Person A , Advokat (H) Inge
Houe, Advokat (H) Nicolai Mailund Clan, Biintervenient Person A ,
Øvrige Advokat Claus Hanghøj, Sagsøger AIG Europe Limited